

متن پرسش

بسم الله سلام استاد عزیزم: کتاب فوز سالک جناب صفایی رو همین چند دقیقه پیش تموم کردم. گذشته از اینکه دل باصفای ایشون کلمه به کلمه کتاب رو نورانی کرده، یه سری نکات هست که باید از شما بپرسم. ۱. در چندجای کتاب بحث سجده نکردن شیطان بر آدم رو مطرح کردند و به برداشتهای گلشن راز یا عین القضاة نقد جدی وارد کردند. حرف ایشون صحیحه؟ شما نگاه ایشون رو نسبت به فلسفه و عرفان می پذیرید؟ ۲. ایشون اهداف سلوک رو رضا و عبودیت و لهف الی جود الله می دونن و میگن توحید فعل و صفت و ذات یا دیدن واقعیت اشیا یا عشق به حق هدفهای بعدی هستن. نظرتون چیه راجع به این حرف؟ ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- رویهمرفته بعضی از ذوقیات عرفا قابل قبول نیست ولی ظاهراً استاد صفائی «رحمت الله علیه» هم کمی بیش از حد از عرفا فاصله دارند. به نظرم روش امام خمینی «رضوان الله تعالی علیه» بهتر است که هم عرفا را قبول دارند و هم تسلیم آنها نیستند، هم ابن عربی را نقد می کنند و هم در نامه ای که به گورباچف می نویسد می فرماید: «و از اساتید بزرگ بخواهید تا به حکمت متعالیه صدر المتألهین «رضوان الله تعالی علیه وحشره الله مع النبیین والصلحین» مراجعه نمایند، تا معلوم گردد که: حقیقت علم همانا وجودی است مجرد از ماده، و هرگونه اندیشه از ماده منزله است و به احکام ماده محکوم نخواهد شد. دیگر شما را خسته نمی کنم و از کتب عرفا و به خصوص محی الدین ابن عربی نام نمی برم؛ که اگر خواستید از مباحث این بزرگمرد مطلع گردید، تنی چند از خبرگان تیزهوش خود را که در این گونه مسائل قویاً دست دارند، راهی قم گردانید، تا پس از چند سالی با توکل به خدا از عمق لطیف باریکتر ز موی منازل معرفت آگاه گردند، که بدون این سفر آگاهی از آن امکان ندارد.» (صحیفه ی امام، ج ۲۱، ص: ۲۲۴-۲۲۵) [۱] ۲. حرف خوبی است. موفق باشید

[۱] - حضرت امام در جواب حسنین هیکل که می پرسد چه کتاب هایی جز قرآن در شما اثر گذاشته، می فرمایند: «در فلسفه، ملاصدرا، از کتب اخبار: کافی، از فقه: جواهر.» (صحیفه ی امام، ج ۵، ص

